

ΣΤΙΧΟΙ

ΜΕΣΑ 'ς τὰ βάθη τῆς καρδιάς σου
Τοῦ πάθους τῇ λαχτάρα νοιώθω,
'Αλλὰ πλαναῖται 'ς τὴ ματιά σου
Κάποια ψυχρότης, δίχως πόθο...

Τέτοιος ὁ κόσμος. Σὲ μιὰ σκέπη
'Η γῆ τὸ βιό της κρύβει ἡ μάχη...
Χάρὰ σ' ἐκείνους ὅπου βλέπει:
Τοὺς θησανυροὺς τῆς δόλου θαύρη!

ΑΛ. ΠΕΡΔΙΚΙΔΗΣ

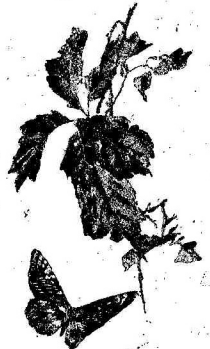

ΑΓΑΠΗ γλυκοστάζοντας ὁ ἥλιος γέρνει ἀγάλη
γιά τὸ κρεβάτι τῆς νυχτός, πεθαίνουν οἱ φωνές
καὶ σιγοκλειοῦν τὰ λούλουδα τὰ πέταλά τους πάλι
σὰν χέρια ποῦ ἐνωθήκανε σὲ προσευχῆς στιγμές.

'Απ' τοῦ καλοῦ τῆς τῆν θερμὴ ἀγκάλῃ ἀχροκυντᾶται
τὰ 'ματωμένα σύγγραφα μιὰ κόρη ἀχροχλωμή,
λὲς κατὶ ποῦ σβυρόταρε στὰ στήθη τῆς θρηναί
ἀπόκρυφα στὴν ἄγια κι' ἀτάραχη σιγή.

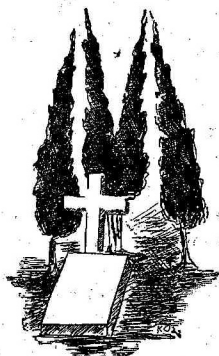
... Φιλῶ ὁ ἥλιος τὲς κορφές ἀπ' ἄντικρυ γλιστρῆσαν
καὶ σβῶσαν ὅλες οἱ σκιές θλιμμένες μακρὰ,
μαζὶ τους φέγγει κι' ἡ ψυχὴ τῆς κόρης σὰν ἐγγίσας
στὰ χεῖλη τῆς τὰ χεῖλη του' λὲς κι' ἦτανε σκιά.

Γ. ΜΑΡΚΙΔΗΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ· ἘΝὸς· ἩΜΗΝὸς.

ΤΟ 1905

Εἶνε μία λανθάνουσα ἐργασία δεκαετηρίδων ἢ ἀνάδειξις ἐνὸς ἰδιοφυοῦς καλλιτέχνου. 'Αλλ' ὁ

ἡ νεκρολογία τοῦ ἐν χορ-
δαῖς καὶ ὀργάνοις δύνοντος
ἔτους ὑποχρεοῖ τὸν χορ-
νογράφον, ἐλλείψει γεν-
ναίας παραγωγῆς, νὰ ἀρ-
χίσῃ ἀπὸ τοὺς σταυροὺς
τοῦ νεκροταφείου. 'Η τέ-
χνη, ἡ παγκόσμιος, ἐὰν
ἀπέκτινε νέους ἱκανοὺς
ἐργάτας δὲν δύναται εἰς
δώδεκα μῆνας νὰ τοὺς πα-
ρουσιάσῃ. ὥς δημιουργή-
ματα τῆς συντόμου χρο-
νικῆς ταύτης περιόδου.

θάνατος, ἐξ ἐναντίας, ἀκαριαίως δημιουργεῖ τὸ
κενὸν καὶ δίδει ἐν συνόλῳ διὰ μιᾶς τὸν χα-
ρακτηρισμὸν τῆς ἀπωλείας.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Γερμανία ἔχασε τὸν
ιδιότυπον Μέντζελ, τὸν γηραιὸν Achenbach καὶ
τὸν impressionist Λίμπερμαν. 'Η Γαλλία τὸν
Μπουγκερῶ, τὸν 'Εννερ, τὸν Βιλέμε, τοὺς γλύ-
πτας Μπαρριάς, Γκιγιώμ, Κορδιέ καὶ τὸν χα-
ράκτην Δουμπουά. Τὸ Βέλγιον τὸν γλύπτην
Μενιέ καὶ τὸν ζωγράφον Verheyden. 'Η Αὐ-
στρία τὸν ζωγράφον Γκαϊτζερ. 'Η Ἑλλάς ἔχει
τόσον ὀλίγους καλλιτέχνας, ὥστε εὐτυχῶς ὁ
θάνατος νὰ μὴ εὐρίσκη κατ' ἑτος κληρωτοὺς.
'Εν τούτοις ἀπώλεσεν ἕνα ἱκανὸν ἀγογράφον,
τὸν Χατζηγιαννόπουλον.

Καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις Ἑλληνικαὶ ἐγένοντο
δύο. 'Η τοῦ «Παρνασσού» μὴ σημειώσασα ἐφέ-

τος εξαιρετικήν τινα ἐπιτυχίαν καὶ ἡ τοῦ Καίρου μὲ τ' ἀμφίβολα ἀποτελέσματά της. Οἱ κ. κ. Μποκατσιάμπης καὶ Βικᾶτος διωργάνωσαν ιδιωτικὰς ἐκθέσεις, φαίνεται δὲ ὅτι ἀνεβλήθη δι' ἀργότερα ἢ ἐκθεσίς τῆς «Ἐταιρείας τῶν γραμμάτων καὶ τεχνῶν».

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος πανταχοῦ τῆς Εὐρώπης ὑψώθησαν ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα, μέχρι τῶν ἀποκεντρῶν χωρίων. Ἡ Ἑλλάς, πτωχὴ εἰς τὰς ἀπομαρμαρῶσεις, ἔχει ἐν σχεδίῳ μόνον τοὺς ἀνδριάντας της. Ἐπιτροπαὶ καταρτίζονται, ἀλλ' οἱ ἔρανοι δὲν εἶνε ἐνθαρρυντικοί. Οὕτω, τὸ 1905 δὲν εἶδε τοὺς θρυλληθέντας ἀνδριάντας Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, Βαλαωρίτου, Δηληγιάννη, Μηνιάτου, Συγγροῦ Πήγα, οὔτε τὸ ἥρῳον τῆς Ἀγ. Λαύρας. Μόνον ἀθορύβως ἐστῆθη εἰς τὴν εἰσόδον τοῦ νεκροταφείου ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ἀδέρωφ.

Εἰς τὴν πληθῶραν τῶν ἐν τῇ ξένῃ ἀνδριάντων, ἰδιαίτερον ὀφείλομεν νὰ κάμωμεν μνείαν τοῦ εἰς τὸν Γύζην ἀνεγερθέντος ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐπιτυμβίου μνημείου ἐν Μονάχῳ.

Εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν ἀπολογισμὸν ἀνάγονται καὶ δύο ἐξαιρετικὰ φαινόμενα πρωΐμου καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυΐας δύο Ἑλληνοπαίδων. Τοῦ Μάνη υἱοῦ ξυλουργοῦ περὶ οὗ πολὺς λόγος ἐγένετο ἐν Ἀμερικῇ, καὶ τοῦ Παπακάστα, υἱοῦ ἀρτοποιοῦ ἐν Ἀθήναις τὸν ὁποῖον ἀνεκάλυψεν ὁ παρεπίδημος Δανὸς ζωγράφος κ. Bogibjerg.

Ἡ ἀρχαιολογία ἐσημείωσε εἰς τὸ ἐνεργητικὸν της τὸ Ἀ'. διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν συνέδριον. Ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο εἰς πλεῖστα μέρη, ἰδίως ὑπὸ ξένων, ἀξιοσημειωτοὶ δὲ εἶνε αἱ νεαὶ ἀνακαλύψεις τῆς Κνωσσοῦ, ὑπὸ τῆς ἑκτῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς διευθυνόντος τοῦ κ. Ἡβανς. Βιβλίον ἐν ἐξεδόθῃ ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικόν, περὶ τῶν ἐξ Ἀντικυθῆρων εὐρημάτων ὑπὸ τοῦ κ. Στάν. Εἰς τὸ παθητικὸν δέον ν' ἀναγραφῇ ὁ θάνατος τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἑρμανς καὶ τοῦ Γάλλου Δεδόρυ.

Ἡ παγκόσμιος μουσικὴ ἐθρήνησε τὸν θάνατον τοῦ Ταμάνιο, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ συγχρόνως σχεδὸν τὴν ἀπώλειαν τοῦ Ἀποστόλου. Τὸ Ἑλλ. μελόδραμα ἔδειξε σημεῖα ζωῆς, ὁ Νικολάου καὶ ἐφέτος μᾶς ἐπεσκέψθη, ὁ Σαμάρας ἤρτο νῦν ἐπιτυχίαν ἐν Γενεύῃ καὶ ἐθριάμβευσαν βραβευθέντες ἐν Εὐρώπῃ οἱ ἀδελφοὶ Καζαντζῆ.

Ὁ θεατρικὸς ἀπολογισμὸς ἰσχνότατος. Εἴχομεν τὴν διέλευσιν τῆς Βιῆ, τοῦ Γκαλιπῶ, τοῦ Λαμπέρ, καὶ τῆς Ἑλλάς Τίσκα. Τὸ Βασιλικὸν ἐξακολουθεῖ νὰ ψυτοζῇ. Κατὰ τὸ θέρος εἰργάσθησαν ἐξ-ἑπτὰ (!) θέατρα, ἐσημειώθη δὲ μὴ λαϊκὴ ἐπιτυχία, ἡ «Κατοχή».

Ἡ φιλολογικὴ κίνησις ἀραιὰ καὶ αὐτὴ, ἐνδεικτικὴ τῆς ἐπικρατούσης γαλήνης εἰς τὴν φιλολογικὴν παραγωγὴν.

Τὸ διήγημα προχωρεῖ μὲ πολλὰς ἐλπίδας. «Τῆς ἐξοχῆς» τοῦ κ. Γκίκα, τὰ «Παραμύθια τῶν Ἑλληνοπαίδων» τῆς κ. Ἀρσ. Παπαδοπούλου, αἱ «Σελίδες» τοῦ κ. Καλογεροπούλου εἶνε τὰ ἐκδοθέντα εἰς τόμους. Ἀλλ' εἰς τὰ περιοδικά, τὰ ἡμερολόγια καὶ τὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθησαν πλεῖστα διηγήματα, ὧν ἐξέχει ὁ «Κόκκινος βράχος» τοῦ κ. Ξενοπούλου.

Ἡ ποίησις ἠρτίσθη τὰ «Ἑξωτικά» τοῦ κ. Πολέμη, τὰς «Συμφωνίας» τοῦ κ. Σπεράντζα, τὰ «Μαῦρα κρίνα» τοῦ κ. Ἀγ. Σημηριώτου, τὰ «Τραγούδια» τοῦ κ. Γ. Σημηριώτου καὶ ἕνα

τόμον κάποιου Ἑρμονα, ἀπηλλάγη δὲ τοῦ Λασσανεῖου διαγωνισμοῦ, ἐκπνεύσαντος ἐφέτος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν... δαφνῶν του.

Ἡ λογογραφία ἐπλουτίσθη μὲ δύο τομίδια τοῦ κ. Παγανέλη, τὰ «Πάρεργα φύλλα» καὶ τὴν «Τριλογίαν τοῦ μυστηρίου».

Εἰς τὴν σατυρικὴν ποίησιν προσετέθη ἡ «Ἑλληνικὴ Πολιτεία» τοῦ κ. Δημοτράκου-πούλου.

Ἐν τῇ «Βιβλιοθήκῃ Μαρασλῆ», ἥτις ἀνελλιπῶς ἐκδίδεται, ἐδημοσιεύθησαν ἐφέτος, μεταξὺ ἄλλων τὰ «Δημοτικὰ ᾄσματα» τοῦ κ. Παχτίκου, αἱ μεταφράσεις πέντε Σαιξπηρίων δραμάτων ὑπὸ τοῦ κ. Βλάχου καὶ δύο πολὺτιμοι τόμοι τοῦ κ. Χατζιδάκι, ἡ «ἀπάντησις εἰς τὸν Κρουμβάχερ» καὶ τὰ «Μεσαιωνικά καὶ νέα Ἑλληνικά».

Εἰς τὴν σοβαρὰν μελέτην ἀνάγονται τοῦ κ. Κρέμου ἡ «Ἱστορία τοῦ σχίσματος τῶν δύο Ἐκκλησιῶν», τοῦ κ. Ἀναγνώστου τὰ «Λεσθιακά» βραβευθέντα ὑπὸ τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας, τοῦ κ. Κοντογιάννη οἱ «Ἑλλανες κατὰ τὸν Ἀ'. Ρωσδοτουρρικὸν πόλεμον», τοῦ κ. Τσιτσέλη τὰ «Κεφαλαιώδη σύμμικτα», τοῦ κ. Λάμπρου αἱ «Μικταὶ σελίδες» καὶ τοῦ κ. Τριανταφυλλίδου ἡ «Ἑνεπλάστια ἡ ἰσοτέλεια».

Ἰδιαίτερον τάξιν ἀποτελοῦσι τὰ ἡμερολόγια, ἐπετηρίδες, λευκώματα κ.τ.λ. Ὅκτὼ τοιαῦτα—μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦλάχιστον καθ' ἣν γράφω—ἐνεφανίσθησαν. Τοῦ κ. Σκόκου τὸ «Ἐθνικὸν ἡμερολόγιον», τοῦ κ. Χρυσάνθου ἡ «Πειραϊκὴ Ἐπετηρίς», τῆς κ. Πρεβεζιώτου αἱ «Ἀναμνήσεις», τῆς δεσπ. Ἡλιακοπούλου τὸ «Μοικῆλον», τὸ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κ)πόλεως, τοῦ κ. Βρετοῦ τὸ «Ἐγκυκλοπαιδικόν», τοῦ κ. Σαββίδου τὸ «Πανελλήνιον Δεύκωμα», ἐσημείωσε δὲ ἀληθινὴν πρόδοτον ὁ κ. Ἰγγλέσης μὲ τὸν «Ὀδηγὸν τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ τύπος ἀπέκτιψε νέα ὄργανα. Ἐξεδόθη ὁ «Κόσμος», ὁ «Ἑλληνισμὸς» ὄργανον τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, ὁ «Μέγας Ἀλέξανδρος», ἐφημερίς μακεδονικὴ, καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Ἀθήνας ἡ ἐκ Βουκουρεστίου ἀπελαθεῖσα «Πατρίς». Ὁ περιοδικὸς τύπος ἠρτίσθη τὴν «Πανδώραν», τὴν «Πολύμνιαν», ἐξεδόθησαν καὶ δύο περιοδικὰ διὰ τοὺς νεαροὺς φιλαναγνώστας: ἡ «Νεότης» καὶ ἡ «Συμυρναίς», ἠγγέλησαν δὲ τὰ «Ἠλύσια». Περιοδικὰ τινα ἔσθυσαν σιωπηλῶς, ἐνφ' ἃλλα ἀναγγελλθέντα, κυοφοροῦνται ἔτι.

Εἰς τὰ πένθη τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης συγκαταλέγονται οἱ θάνατοι τοῦ Ἐρεδιᾶ, τοῦ Ἑρβιγγ, τοῦ Βέρν, τοῦ Ρεκλύς. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀπεστέργον ὁ Χάρων ἀρκετοὺς ἐργάτας τοῦ καλοῦ. Ἀπέθανον ὁ Ἀσώπιος, ὁ Φλογαίτης, ὁ Σκαλτσούννης, ὁ Ἀντωνιάδης, ἡ Κεχαγιᾶ, ὁ Μηλιαράκης, ὁ Βοντζαλίδης καὶ ὁ ἡθοποιὸς Πετρούνης.

✱

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ κ. Μποκατσιάμπης, συνεχίζων τὴν ἀληθῶς καλλιτεχνικὴν ἔμπνευσιν του, διωργάνωσε καὶ ἐφέτος δευτέραν ἥδη φθόραν, ἐκθεσὶν τῶν ἔργων του ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ του. Ἀφοῦ γενικαὶ ἐκθέσεις εἶνε τόσῳ δύσκολον, ὥς ἐκ τῆς ἀσυμφωνίας τῶν καλλιτεχνῶν μας, νὰ γίνωνται ἢ καὶ ἐὰν γίνωνται σχεδὸν ἀποτυγχάνουν, πολὺ φρονίμως ἀπεφάσισε νὰ ἐργάζεται μόνος καὶ νὰ καλῇ τοὺς φιλοτέχνους εἰς τὰς κομπᾶς αἰθούσας του.

Ἡ ἔκθεσις του περιλαμβάνει τὰ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος φιλοτεχνηθέντα, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ θέρος, ἔργα του, ἅτινα ἀνέρονται εἰς τριάκοντα. Περί τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῶν ἔργων τοῦ Κερκυραίου ζωγράφου πλειστάκις μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ εὐφήμως νὰ γράψωμεν. Καὶ ἥδη δὲν ἔχει τις ἢ νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐκτίμησην του διὰ τοὺς ἐπιτυχεῖς χρωματισμούς, διὰ τὰς μαγευτικὰς ἀπόψεις, διὰ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς ἐπεξεργασίας, τὸν πλοῦτον τῆς ἐμπνεύσεως. Εἶνε ἀρκετὸν νὰ σημειώσῃ τις ὅτι εἰς τὴν ἐφετεινὴν ἔκθεσιν, ἥτις δὲν ὑπολείπεται τῆς περυσινῆς οὔτε κατὰ ποσόν, οὔτε κατὰ ποιὸν διακρίνονται ἰδίως πέντε ἐλαιογραφίαι : μέ-

ρος τοῦ Κερκυραϊκοῦ λιμένος ἐν ὥρᾳ πρωίας, ἡ λίμνη Χαλκιοπούλου, δύο Ἀττικὰ τοπεῖα (τὰ Πευκάκια καὶ τὸ Στροφιλι) καὶ μιὰ πρόσωπογραφία γέροντος. Ἐκ δὲ τῶν ὑδατογραφιδῶν ἐξέχει τὸ ποιητικώτατον Φθινόπωρον καὶ ἡ εἰσοδος τοῦ Μον γερὸς

Ὁ κ. Μποκατιδάμπης ἐργατικώτατος ὁδὸς καὶ μετριόφρων, ἀφοσιωμένος εἰς μόνην τὴν τέχνην του, παρέχει ἐν ἀξιοζήλευτον παράδειγμα εἰς πολλοὺς ἄλλους ὁμοτέχνους του. οἱ ὅποιοι περισσότερον ἀσχολοῦνται εἰς ἀστόχους μικροσυζητήσεις ἢ εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξυπηρετήσιν τῶν ἀξιώσεων τοῦ Καλοῦ.

ΔΑΦΝΙΣ

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνδριάντες καὶ μνημεῖα — Εἰς τὸ γένεθλιον τοῦ Πάπα χωρίον Ριέζε ἀνηγέρθη μαρμάρινος ἀνδριάς αὐτοῦ, ἀναπαριστῶν τὸν Πάπαν εἰς φυσικὸν μέγεθος. Κάτωθεν αὐτοῦ ἀναγινώσκειται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Ὁ ἀνδριάς οὗτος ἐνὸς τέχνου τοῦ λαοῦ, ἀναγορευθέντος Πάπα, ἀνηγέρθη ζῶντος ἔτι αὐτοῦ διὰ διεθνούς συνδρομῆς τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1905». Περαιτέρω δὲ σημειοῦται: «Ἰωσήφ Σάρτο, γεννηθεὶς ἐν Ριέζε τῇ 2 Ἰουνίου 1835. Ἐξελέγη ποντίφηξ τῇ 4 Αὐγούστου 1903 ὑπὸ τὸ ὄνομα Πῖος ὁ Ι'».

— Συνεστήθη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου ἐκ τῶν κ. κ. Α. Ρώμα, Τ. Ἀργυροπούλου, Α. Κρασσᾶ, Α. Μεταξᾶ, Ν. Ζίννη, Α. Σοφίανου καὶ τοῦ καθολικοῦ ἱερέως δὸν Μάμμου, ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀναθηματικῆς στήλης εἰς τοὺς πεσόντας κατὰ τὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Ἀνεξαρτησίας φιλέλληνας. Ἐν τῇ στήλῃ θ' ἀναγραφῶσι τὰ ὀνόματα τῶν πεσόντων.

Ἑθνικὴ Πινακοθήκη — Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁρισθεῖσα ὅπως ἐκ τῶν τόκων τοῦ κληροδοτήματος Ἀβέρωφ ἀγοράσῃ ἔργα πρὸς πλουτισμὸν τῆς εἰσέτι κλειστῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης ἀπεφάσισε ν' ἀγοράσῃ τὰ ἐξῆς: Ἀπαντα τὰ παρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ Γούζῃ ἐν Μονάχῳ σωζόμενα ἔργα τοῦ ὑπερέχου καλλιτέχνου, τὰ πλεῖστα σκίτσα, ἀντὶ 65,000 δρ., τὸ «Κονσέρτο» τοῦ κ. Ἰακωβίδου ἀντὶ 18,000 δρ., μίαν παλαιὰν θαλασσογραφίαν τοῦ κ.κ. Βολωνάκη ἀντὶ 1,500 δρ. καὶ τὸ «Μορλόγι» τοῦ Λύτρα ἀντὶ 2,500 δρ.

Τὰ ὑπάρχοντα σήμερον χρήματα, 40 περίπου χιλιάδες, δὲν ἐξαρκοῦν, ἀλλ' ἀπεφασίσθη ὅπως κατ' ἀναλογίαν λάβουν ἥδη μέρος τοῦ τιμήματος οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀγορασθεισῶν εἰκότων, ἐντὸς δὲ τριετίας ὅτε θὰ συμποσώθουν οἱ τόκοι εἰς ἀρκετὸν ποσόν, λάβουν καὶ τὸ ὑπόλοιπον. Ἐν τούτοις ἀπορὸν φαίνεται πῶς παρωράθη ἡ γλυπτικὴ

Νέα ἔργα — Ὁ κ. Ἀλεκτορίδης ἐπεξεργάζεται τὴν προσωπογραφίαν τοῦ κ. Α. Καλλιφρονᾶ κατὰ παραγγελίαν τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἐπτά κεφαλὰς ἁγίων διὰ τὸν ναὸν τοῦ Ἀγ. Κωνσταντίνου, καὶ τὴν προσωπογραφίαν διὰ χρητῆδος τοῦ κ. Ἀλ. Ζαίμη.

— Ὁ κ. Βικᾶτος ἐπεξεργάσθη τὰς προσωπογραφίας του Μιχαὴλ Μελά κατὰ παραγγελίαν τῆς κ. Μαρίας Ρωμάνου καὶ Λέοντος Μελά παραγγελία τῆς κ. Α. Παπαδοπούλου. Τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου μίαν σπουδὴν κεφαλῆς ἡγόρασεν ἡ κ. Νεγρεπόντη.

— Ὁ κ. Ἰακωβίδης ἀνέλαβε παραγγελίαν τοῦ

Δήμου Ἀθηναίων νὰ κάμῃ τὴν προσωπογραφίαν τοῦ δημάρχου κ. Μερκούρη.

Ἐκθέσεις — Ὁ κ. Π. Ματθιόπουλος ἀπῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κομίζων μεθ' αὐτοῦ 80 ἔργα Ἑλληνικῶν καλλιτεχνῶν, ὅπως διοργανώσῃ αὐτὸς καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν. Τὰ ἔργα εἰσὶ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου (τὸ «Κονσέρτο») Γαλλινᾶ, Φωκᾶ, Λασκαρίδου, Παρθένου, Ἀλεκτορίδου, Δεμπέση, Φωκᾶ, Χατζῆ, Βικᾶτου καὶ Χατζοπούλου.

— Εἰς τὴν Galerie Georges Petit ἐν Παρίσις ἐγίνοντο δύο ἐκθέσεις. Μία τῶν ἔργων τοῦ Α. Bruel, καὶ ἑτέρα Ἰσπανῶν ζωγράφων.

— Εἰς τὸ φθινοπωρινόν Salon τῶν Παρισίων διεκρίθησαν τὰ ἔργα τῶν Allard, Chigot, Dezuvelles, Sortini, καὶ Rodin.

— Ὑπὸ τοῦ Cercle athlétique Liégeois διωργανώθη ἔκθεσις τῶν ἔργων τοῦ François Maréchal. Ἐξετέθησαν 160 ἔργα, ἐξ ὧν 9 ἐλαιογραφίαι καὶ 70 σχέδια.

— Εἰς Βερολίνον ἀνοίγει τὴν 1 Ἰανουαρίου ἔκθεσις τῶν ἔργων τῶν Γερμανῶν καλλιτεχνῶν, τῶν ἀκμασάντων εἰς διάστημα αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ 1775 μέχρι τοῦ 1875.

Κίνησις — Ὁ γλύπτης κ. Λαζ. Σῶχος ἔλαβε βραβεῖον ἐκ 2,000 φρ. χρ. ὑπὸ τῆς ἐν Τεργεστῇ ἐπιτροπῆς τοῦ Οἰκονομείου κληροδοτήματος διὰ τὰς καλλιτεχνικάς του ἐργασίας.

Εἶνα ἔργα — Ἀνηρτήθη εἰς τὴν «Ἀἴθουσαν τῶν Πρεσβευτῶν» εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἑλλήνων ἐν Παρίσις ἡ δωρηθεῖσα εἰς τὸν Λουμπὲ εἰκὼν παρὰ τῆς ἐν Ρώμῃ Ἰταλογαλλικῆς εταιρίας. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἔργον τοῦ Ἰταλοῦ ζωγράφου Ἀπρία παριστᾷ τὸν Λουμπὲ μετὰ τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν των εἰς τὸ Ρωμαϊκὸν Φόρουμ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνασκαφαὶ καὶ εὐρήματα — Χωρὶς ἐνῶ ἔσκαπτε εἰς τινα ἀγρὸν κείμενον πλησίον τοῦ χωρίου «Γωνίας» τοῦ δήμου Καλλιστῆς τῆς Θήρας, εὗρε πῆλινον ἀγγεῖον περιέχον ἐξήκοντα ὀκτὼ χαλκᾶ νομίσματα κοῖλα Βυζαντινά, φέροντα ἐκατέρωθεν διαφόρους χριστιανικὰς παραστάσεις.

— Ἐν Ἀφροδισίᾳ, ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἀνευρέθησαν πολλὰ μικρὰ ἀγάλματα Ρωμαϊκῆς τέχνης